

сламките ще се превърнат във феи и ще започнат да танцуват под съпровода на гарвановото грачене, а гарванът ще дойде и ще кацне на прозореца. Така вещиците правели хора от слама, както направила Майка Гукин в разказа на Хоторн⁶⁶, и им вдъхвали живот, откъдето идва и изразът „сламен човек“ или „сламен залог“, макар някои да смятат, че последният е свързан повече с пречупването на сламката и отърсването от зависимост, както се разказва в историята за Шарл Простоватия. Народните вярвания, в които участва сламата, са многобройни и любопитни. Както стеблата на бърза, така и тръбичките на сламките са дом на малки самодиви. В Германия хвърлянето на натрошена слама пред дома на булката било голямо оскърбление за нея и се срещало толкова често, че бил приет закон срещу това действие. Притежавам един труд, отпечатан около 1650 г., озаглавен „De Injuriis quae haud raro Novis Nuptis inferri solent. I. Per sparsionem dissectorum culmorum frugum“ и пр.⁶⁷ Авторът цитира огромен брой учени и дава множество препратки, което показва, че по онова време за този обичай, повлиян от суеверия, се е пишело доста нашироко. Той е свързан с връзването на възли и други магически ритуали за предотвратяване консумирането на брака.

При лечението на някои болести и страдания чрез заклинания или стихове се забелязва един много любопитен принцип. Определена дума се повтаря многократно по мистериозен начин, така че да поразява въображението на страдащия. В славянските страни се среща една власата гъсеница, наречена Волос, чието ухапване или дори докосване се смята за много страшно. Самият аз, когато бях момче, бях опарен от такова създание в Съединените щати. Доколкото си спомням, беше като ужилване от пчела. Професор Драгоманов⁶⁸ ми даде в Же-

---

⁶⁶ Натаниел Хоторн (1804–1864) – американски писател – б. пр.

⁶⁷ „За обичайните, често прилагани зловредия срещу младоженци. I. Чрез разпръскване на натрошена слама“ (лат.) – б. пр.

⁶⁸ Михаил Петрович Драгоманов (1841–1895) – украински историк, преподавал история в Киевския и Женевския университет, а през 1889–1895 г. бил редовен професор по всеобща история в Софийския университет – б. пр.